

Norbert Martínez – La Brutal, direcció artística

Actor i director teatral. Graduat en interpretació per l'escola Eòlia, també s'ha format en cant, dansa i és músic instrumentista. Ha actuat en festivals com Juste Pour Rire de Mont-real, Arts and Ideas de New Haven o Ottawa Festival. També va ser membre de la companyia del Teatre Lliure a partir del 2004, durant la direcció d'Àlex Rigola, i hi va estrenar una desena d'espectacles, sota la direcció d'A. Rigola i C. Subirós. Recentment destaquen els seus treballs amb J. Manrique, X. Ricart, A. Fauró i F. Utzet.

Com a director teatral ha portat a escena obres de G. Brió; D. Hare, N. LaBute, J. Manrique; M. Dueso; J.M. Benet i Jornet; i *Galvana Borinor*, escrita per ell mateix. Durant els últims anys també ha estat ajudant de direcció de J. Manrique en nombroses ocasions. En televisió ha participat a les sèries de TV3 *Crakòvia* i *Polònia*.

Simon Halsey, director

Director artístic dels cors de l'Orfeó Català i assessor artístic de la Fundació OC-PMC

Ocupa un estatus únic en la música clàssica. És l'assessor de confiança en matèria de cant coral dels millors directors, orquestres i cors de tot el món, així com un mestre inspirador i ambaixador del cant coral per a amateurs de totes les edats, habilitats i orígens. Convertint el cant en una part central de les institucions del més alt nivell de les quals forma part, ha esdevingut una peça clau en la millora que ha experimentat el cant simfònic arreu d'Europa. Actualment és director coral del Cor i de l'Orquestra Simfònica de Londres, entre altres formacions, i director honorífic del Cor de la Ràdio de Berlín, que va dirigir del 2001 al 2015.

Així mateix, és un professor i acadèmic altament respectat, que ha promogut les noves generacions de directors corals. Ha treballat en gairebé 80 projectes de gravació, molts dels quals han guanyat importants premis. Fou nomenat Comanador de l'Orde de l'Imperi Britànic, premiat amb la Queen's Medal for Music, i va rebre la Creu d'Oficial de l'Orde del Mèrit de la República Federal d'Alemanya com a reconeixement a la seva important contribució a la música coral alemanya.

La primera temporada del nomenament de Halsey a Barcelona va coincidir amb el 125è aniversari de l'Orfeó Català, durant el qual els cors de l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau van actuar sota el lideratge de Halsey, amb directors i orquestres de prestigi internacional.

Considering Matthew Shepard

CONCERT INAUGURAL DE TEMPORADA

DISSABTE, 21.10.2017 – 20.30 h

Palau de la Música Catalana

Sala de Concerts

Cicle Coral Orfeó Català

Depòsit legal: Bxxxxx-2017

Orfeó Català

Cor de Noies i Cor Jove de l'Orfeó Català

Marta Mathéu, soprano

Marina Rodríguez Cusí, mezzosoprano

Manu Guix, tenor

Joan Martín-Royo, baix-baríton

Big Mama Montse, Els Amics de les Arts

Josep Buforn, piano; Francesc Puig, clarinet

Eduard Iniesta, guitarres; Laura Marín, violí

Albert Romero, viola; Laia Puig, violoncel

Mario Lisarde, contrabaix; Paco Montañés, percussió

David Espinosa, artista visual

David Selvas i Norbert Martínez

– La Brutal, direcció artística

Simon Halsey, director

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

«[...] ¿Morir sense recança com aquell que ha estimat i en l'inútil combat la il·lusió ha deixat i amb ella l'esperança? [...] [...] Morir sense recança Com aquell que ha estimat i, sadoll del combat, el goig ha retrobat i, amb el goig, l'esperança! [...]»

Narcís Comadira,
Rèquiem

Craig Hella Johnson (1962)

Considering Matthew Shepard

Pròleg

Cattle, horses, sky and grass – *Bestiar, cavalls, cel i herba*

Ordinary boy – *Un noi normal i corrent*

We tell each other stories – *Ens expliquem històries*

Passió

The fence (before) – *La tanca (abans)*

The fence (that night) – *La tanca (aquella nit)*

A protestor – *Un manifestant*

Keep it away from me (the wound of love) – *Que no se m'acosti (la ferida de l'amor)*

Fire of the ancient heart – *Foc de l'antic cor*

We are all sons – *Tots som fills*

I am like you – *Jo soc com vosaltres*

The innocence – *La innocència*

The fence (one week later) – *La tanca (una setmana després)*

Stars – *Estrelles*

In need of breath – *Necessitat de respirar*

Gently, rest (deer lullaby) – *Reposa tranquil (cançó de bressol del cérvol)*

Deer song (mist on the mountains) – *Cançó del cérvol (boira a les muntanyes)*

The fence (after) / The wind – *La tanca (després) / El vent*

Pilgrimage – *Pelegrinatge*

Epíleg

Meet me here – *Ens trobarem aquí*

Thanks – *Gràcies*

All of us – *Tots nosaltres*

Reprise: This chant of life (Cattle, horses, sky and grass) –

Repetició: Aquest cant de la vida (bestiar, cavalls, cel i herba)

Durada aproximada del concert: 90 minuts sense pausa

El 12 d'octubre de 1998 va morir assassinat Matthew Shepard, als 22 anys, després de ser cruelment torturat per un parell de nois de la seva mateixa edat. El crim va commoure Amèrica i el món sencer per la crueltat i la joventut dels protagonistes; el motiu de tot aquell terror va ser l'orientació sexual de Matt, perquè era homosexual. A partir d'aleshores Amèrica va viure un seguit de mobilitzacions civils que van portar a incloure, després de molta lluita, la discriminació sexual com un motiu d'odi. Una societat que garanteix en un dels seus textos fundacionals, com és la declaració d'independència de l'any 1776, “*el dret a la vida, a la llibertat i a la recerca de la felicitat*”, no va incloure fins a l'octubre del 2009 –durant el mandat de Barack Obama– l'orientació sexual com un delictes d'odi. No cal afegir-hi res més.

Considering Mathew Shepard és un crit profund i bell que ens recorda la precària salut moral que tenen els fonaments de la nostra societat. Desigualtat, racisme, sexisme, homofòbia... segueixen sent un reflex de la por que tenim a la diferència, a l'altre. La música i la poesia que desplega la peça que esteu a punt d'escoltar és un cant a l'esperança i a la responsabilitat d'una espècie, la humana, que des de fa uns 300.000 anys (*Homo Sapiens*) gaudeix del miracle que és viure en un món que viatja a 108.000 km/h a través d'un espai buit i fosc i que tot i així creu que no li cal l'escalf del proïsme per donar una mica de sentit a tanta soledat.

Norbert Martínez i David Selvas – *La Brutal*

El llegat de Matthew Shepard

Per la meua professió, molt sovint em demanen que comparteixi el que significa avui dia per a mi i per a la nostra nació, la vida, la mort i el llegat de Matthew Shepard. El pas del temps ha dificultat poder donar una resposta breu a aquesta qüestió.

En Matt –com l'anomenaven constantment els seus coneguts– era un amic, un dels que he perdut amb el pas dels anys a causa d'alguna tragèdia. La seva presència exuberant el fa difícil d'oblidar, així com la seva vida com a figura històrica i com a símbol. En aquest sentit, el seu llegat significa per a mi el que representa per a molts, un punt fix en el camí cap a l'acceptació d'LGBT per part de la nostra societat, aconseguida els últims anys gràcies als herois caiguts, o malgrat ells.

Però considero que el més important a dir és que el que feia especial Matt Shepard era la seva humanitat. Era un home que va viure. Tenia família, aspiracions, amistats, cites, fotografies, diaris, menjar que no li agradava, polítics que li agradaven encara menys, i sempre opinions; opinions per tot: riques, apassionades i defensades amb habilitat quan eren debatudes. Era també homosexual, i és precisament trist que això fos tot el que tanta gent va arribar a conèixer d'ell.

A en Matt li encantava el teatre, el cinema i la música. Tant és així, que una part important del seu record es pot veure a través dels treballs d'aquells que, com jo, vam lamentar i vam commocionar-nos amb la seva mort. La seva vida i la cicatriu que deixà la seva partida és per a molts una font per a les nostres nobles inspiracions i intencions. És una porta a l'acció; un lloc idoni per al viatge de la nostra passió. La vida d'en Matt ens ensenya a viure essent nosaltres mateixos; a ser autèntics; a seguir el nostre cap i el nostre cor, i a celebrar on ens han portat.

El que escoltarem en aquesta interpretació és el so d'un indret que va romandre sense descobrir durant molt de temps. Un lloc que va viure al cor i la ment del compositor, i que es va nodrir de la vida d'un jove que un cop va ser aquí entre nosaltres. El llegat d'en Matt són moltes coses; aquest esdeveniment, aquest moment, nosaltres aquí junts, n'és una de les seves parts. Espero que quan marxeu us emporteu aquest instant amb vosaltres, i espereu amb emoció el següent. Manteniu en Matt i la seva història als vostres cors, i de ben segur que allí el trobareu.

Jason Marsden, director executiu de la Matthew Shepard Foundation

La visió del compositor

Com molta gent, em vaig veure profundament commogut i afectat per la mort el 1998 d'un jove gai de Wyoming: era Matthew Wayne Shepard. Els esdeveniments que envolten la seva mort em van crear un món de sentiments que va continuar manifestant-se'm durant mesos i anys. Vaig sentir un fort desig interior de respondre-hi, sobretot musicalment.

Sento que en Matthew, com a subjecte d'aquesta composició, m'ha triat a mi, més que no pas al revés, com acostuma a passar quan sentim una forta vocació interna. Aquesta història conté molts significats i planteja moltes preguntes. Així mateix, el meu viatge amb en Matt i la seva història s'ha demostrat com una exploració inspiradora, desafiant i profundament significativa que segueix viva. Sorprenentment, encara que recordar el patiment de Matthew Shepard pot ser intens i molt fosc, segueixo experimentant una crida a la llum interior que aquesta història transmet de forma profunda.

Com a compositor de música coral, estic molt connectat a les composicions sobre la Passió, especialment a la *Passió segons sant Mateu* i a la *Passió segons sant Joan* de J. S. Bach. Al principi em vaig sentir cridat a crear una Passió segons Matthew Shepard, i vaig compondre música que ara forma part de la secció central d'aquest treball. Aquesta creació ha evolucionat i s'ha expandit fins a incorporar-hi un Pròleg i un Epíleg. La meua intenció era que la veu d'en Matt fos escoltada, encara que fos a petita escala, i incloure-hi algunes traces musicals que reflecteixen la seva força vital. A més, el meu desig també era proporcionar un espai de reflexió, consideració i unitat dins d'aquest marc musical.

Per a la creació del programa, en comptes de transcriure les paraules d'un sol escriptor, vaig triar, reunir i formar una col·lecció de textos de diversos autors, les obres dels quals abasten diversos segles i representen diferències culturals i geogràfiques significatives. Els seus escrits contribueixen al relat de la història i també a crear l'estructura poètica i musical que sosté aquesta meditació i reflexió melòdica.

Estic en enorme deute amb Lesléa Newman, pels poemes de la seva extraordinària col·lecció *Dol d'octubre: Cançó per a Matthew Shepard*. Just en el moment precís va aparèixer el poema que es va convertir en l'ària de Matthew Shepard, *In need of breath (Necessitant respirar)* una bella traducció de Daniel Ladinsky del místic persa Hafiz. Altres veus poètiques que figuren en el text inclouen la mística alemanya Hildegard von Bingen, el poeta bengalí Rabindranath Tagore, així com W. S. Merwin i molts d'altres, com William Blake, Rumi, Dante i un passatge de l'Antic Testament.

Com que l'Oest americà té una relació molt directa amb la vida i l'obra de Matthew Shepard, s'inclouen dos poetes de Wyoming, John Nesbitt i Sue Wallis. Per a mi, l'expressió de la intimitat i la grandesa contrastants, juntament amb les imatges confrontades de la materialitat i l'efímer, evocats en l'obra de Sue Wallis *Bestiar, cavalls, cel i herba*, crea un espai on tots els altres textos poden viure. Finalment dir que també jo mateix vaig crear alguns textos.

Michael Dennis Browe es mereix una enorme i especial aclamació; l'extraordinàriament talentós escriptor de Minneapolis va aportar-me tots els seus dons en una de les col·laboracions més memorables i inspiradores que es puguin imaginar. Des del començament va entendre la meua passió per crear una cançó molt especial i extensa per al Matthew, i sempre trobava un moment per reunir-se amb mi quan jo considerava que hi havia una necessitat en el contingut o en el ritme de treball. Alguns dels textos són seus, i he tingut el plaer de col·laborar-hi en la redacció d'altres. Ha estat un veritable company en aquest treball; i el meu cor està ple de gratitud per tot el que ha aportat a *Considering Matthew Shepard*.

Els cantants del grup musical Conspirare em van inspirar constantment. Van estrenar i gravar l'obra amb gran èxit l'any 2016. Les seves veus van ser presents en la meua imaginació quan vaig compondre *Considering Matthew Shepard* i van aportar-hi una tendra devoció.

Així mateix, estic profundament agraït a Dennis i Judy Shepard, per la seva increïble generositat a continuar donant suport a tots els records del seu estimat fill Matt, i per ser uns lluitadors tan extraordinaris en favor de l'amor al món.

L'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* és una fita extraordinàriament important en el desenvolupament del llegat d'un amor a Matthew Shepard que encara continua. També és una gran alegria i un honor que avui la dirigeixi al Palau de la Música Catalana el mestre Simon Halsey. Quan vaig visitar aquesta preciosa sala fa uns anys, vaig quedar del tot impressionat i estic profundament honorat d'haver realitzat aquest treball per a una institució tan valorada per les seves meravelloses tradicions corals. Intèrprets i oients: us convido a saber més d'aquest treball a <https://conspirare.org/project/considering-matthew-shepard/>.

Craig Hella Johnson

Orfeó Català

És un dels cors *amateurs* de referència del país, fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Des del setembre del 2016 Simon Halsey n'és el director titular, prenent el relleu a Josep Vila i Casañas. Josep Buforn és el pianista del cor. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO. L'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral, tot protagonitzant primeres audicions al nostre país d'obres importants (*Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn). Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals (R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres). El 2013 el cor va debutar a la Konzerthaus de Viena, el 2014 va actuar a la Sala Gulbenkian de Lisboa, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i al Cadogan Hall, i el 2016 va fer una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti. El mes de maig del 2016 l'Orfeó va iniciar les celebracions del seu 125è aniversari amb un concert al Palau de la Música Catalana. Dels darrers compromisos internacionals, destaquen els concerts del cor a Londres el mes d'agost del 2017 amb una actuació en solitari a la Southwark Cathedral i el debut de la formació al Proms de la BBC, un dels més grans festivals de música clàssica, que se celebra a la capital anglesa.

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Buia Reixac i Feixes, directora

Fundat l'any 2000 per Lluís Vilamajó, Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Josep Surinyac el pianista. Està integrat per joves de setze a vint-i-cinc anys, la majoria de les quals es van iniciar als cors infantils de l'entitat. Ha treballat amb directors com X. Sans, J. Busto, T. Grau, M. Valdivieso, P. Ll. Biosca, X. Puig i X. Pastrana; i amb l'organista D. Malet, l'Orquestra Camera Musicae i Vespres d'Arnadí. Amb actuacions a Catalunya, Estat espanyol, Alemanya, França i Eslovènia, ha participat en festivals i concursos arreu; va ser premiat al Festival de Cantonigròs el 2005. Ha enregistrat els CD *Viatjant* i *Germinans*. El 2016 va participar en el projecte Cor Simfònic Femení de Catalunya i va actuar sota la direcció de M. Minkowski en la interpretació d'*El trencaous* de Txaikovski (Palau 100), i pel juliol va fer una gira amb la *Tercera* de Mahler en col·laboració amb el Cor Infantil de l'Orfeó Català i la JONC.

El Cor de Noies forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, que rep el mecenatge de la Fundació Banco Santander.

Cor Jove de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, amb seu al Palau de la Música Catalana, i està integrat per una seixantena de cantaires de setze a vint-i-cinc anys. Fundat el 1986 i dirigit per Conxita Garcia durant els primers setze anys, des del 2003 Esteve Nabona n'és el director i Pau Casan el pianista.

Ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra Simfònica del Vallès, London Symphony Orchestra, The Sixteen Orchestra, Ensemble Pygmalion, Orquestra Barroca Catalana, Orquestra Camera Musicae, Ensemble Méridien i Orquestra de Cambra Terrassa 48, entre d'altres. També ha treballat amb directors de prestigi, com H. Christophers, R. Pichon, G. Nosedà i el nou director artístic dels cors de l'Orfeó Català, Simon Halsey. S'ha presentat arreu dels Països Catalans, a Espanya, Polònia, Alemanya, Àustria, República Txeca i Holanda.

Dels seus darrers projectes, cal destacar la participació al Festival Extensión del Festival Internacional de Música y Danza de Granada, al Festival Pedra Viva (Menorca), la producció al Palau de la Música Catalana (Palau 100) interpretant el *Requiem* de Verdi amb la London Symphony Orchestra, sota la direcció de Gianandrea Nosedà, i al Cicle Coral Orfeó Català amb el programa anomenat "De la mort a la vida", amb obres d'Allegri, Blow, Purcell i Elgar.

L'Escola Coral de l'Orfeó Català rep el mecenatge de la Fundació Banco Santander.

Marta Mathéu, soprano

Pianista, organista i cantant, aborda les principals obres i rols d'òpera, oratori i lied, en un ampli ventall des de la música antiga fins a la música contemporània. Ha actuat en alguns dels escenaris més destacats del món, i recentment ho ha fet sota la direcció de grans mestres, com G. Dudamel, V. Pablo Pérez i J. Savall. Amb el pianista A. Guinovart ha assolit èxits notables, entre els quals destaca el programa preparat amb motiu de l'Any Granados. En òpera, les darreres temporades ha participat en diverses produccions dels Amics de l'Òpera de Sabadell. També ha estat dirigida per A. Ros Marbà, Sir N. Marriner i F. Biondi. Ha estudiat amb A. L. Chova, M. Caballé, E. Obratsova i W. Rieger. Ha rebut diversos guardons, entre els quals cal destacar que va ser guanyadora del Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas el 2008. L'any 2011 l'Ajuntament de Tarragona li va atorgar el Diploma al Mèrit Cultural per la seva trajectòria internacional i la tasca d'ambaixadora de la seva ciutat natal. Actualment és membre del Senat de Tarragona.

Ha enregistrat per a Alia Vox, Klassic, Brilliant, Naxos i Opus Arte i és professora de Cant al Conservatori del Liceu des de l'any 2014.

Marina Rodríguez Cusí, mezzosoprano

Nascuda a Setaigües (València), s'ha presentat en importants escenaris: Concertgebouw d'Amsterdam, Musikverein de Viena, Staatsoper d'Hamburg, Salle Pleyel de París, Golden de Palerm, Alte Oper de Frankfurt, Auditorium Parco della Musica de Roma, Zipper Concert Hall o Schoenberg Hall de Los Angeles, i en diversos festivals internacionals d'arreu del món, així com als principals teatres d'òpera de Madrid, Barcelona, Pamplona, Bilbao, la Corunya, València, Oviedo, Sant Sebastià, Sevilla, Jerez i Màlaga.

Ha treballat amb molts dels directors més prestigiosos de l'actualitat, que l'han dirigida en diversos rols en òperes de Monteverdi, Pergolesi, Händel, Mozart, Donizetti, Bellini, Rossini, Puccini, Giordano, Verdi, Txaikovski, Gounod, Britten o Glass.

Manu Guix, tenor

Compositor, director musical i intèrpret nascut a Barcelona, la seva formació musical va començar l'any 1987 al Conservatori Municipal de Música de Barcelona i va cursar els estudis a l'Escola LIPA (Liverpool of Performing Arts).

Ha gravat cinc treballs discogràfics en solitari, el darrer dels quals es titula *Després de tot* (2017). Creador, entre d'altres, de *Què, el nou musical*; *El musical del Regne de la Fantasia*; *Grease, el musical*; *Priscilla, reina del desert*, també ha dirigit *Geronimo Stilton*, i és el compositor, director i productor d'*El Petit Princep, el musical*. Ha presentat, amb Àngel Llacer, a la Sala Gran del Teatre Nacional de Catalunya, l'espectacle de Shakespeare *Molt soroll per no res*, amb cançons de Cole Porter.

Ha rebut un gran nombre de nominacions i premis en certàmens tan prestigiosos com els MAX o els Butaca.

Ha presentat i participat en diversos programes ràdio i de televisió, com el programa de TVE i Telecinco *Operación Triunfo*, des de la creació el 2001 i fins aquest 2017. Al món de la ràdio i la televisió, ha presentat el programa de Catalunya Ràdio, *Els optimistes* i *Còmics* a TV3, i el talent show per a 8TV *Encantats*.

Des del 2010 té el seu propi estudi de gravació, Medusa Estudi, on produeix diversos treballs discogràfics per a altres artistes i grups, a més de la creació de cançons, bandes sonores i sintonies per al món de la publicitat i el cinema. En aquest sentit, també ha fet diverses produccions musicals per a La Marató de TV3.

Joan Martín-Royo, baix-baríton

Nascut a Barcelona, és llicenciat en història de l'art per la Universitat de Barcelona. Estudià composició, piano, violí i fagot al Conservatori del Liceu. Pel que fa al cant, fou alumne de M. Puntí i C. Chausson i amplià estudis amb D. Laclau-Barrère. Ha assistit a masterclasses impartides per Ch. Ludwig, E. Söderström, S. Koch i J. Van Dam.

Guanyador del tercer premi del Concurs Viñas i Preisträger del Mozarteum de Salzburg, ha actuat a Barcelona (Liceu, Palau de la Música, L'Auditori), París (teatres dels Champs Élysées i Châtelet), Madrid (Teatro Real i Teatro de la Zarzuela), València (Palau de les Arts), Berlín (Komische Oper), Mònaco (Òpera de Montecarlo), Parma (Teatro Regio), Oviedo (Teatro Campoamor), Santiago de Xile (Teatro Municipal), Tolosa de Llenguadoc (Capitole i Halle-aux-Grains), Amsterdam (Concertgebouw), Brussel·les (La Monnaie i Palais Bozar), Washington (Kennedy Center) i Salzburg (Grosser Saal del Mozarteum), a més d'actuar a Glyndebourne, a l'Òpera de Roma i al Festival de Peralada.

Big Mama Montse

Montserrat Pratdesaba va néixer a Sant Quirze de Besora (Osona, 1963). De ben petita començà la seva afecció per la música i s'inicià en piano i solfeig, i després en la guitarra, instrument que va aprendre gairebé com a autodidacta i que utilitza per acompanyar-se cantant i component. Ha estudiat enginyeria de telecomunicacions especialitat en imatge i so, i va treballar sis anys a TV3. Fermament compromesa amb el blues, ha participat en nombrosos concerts i festivals, principalment a

Espanya i França. Ha coproduït vint discos i ha col·laborat en una llarga llista d'àlbums. A més, la carrera de Big Mama ha estat molt relacionada amb el treball educatiu, amb nombrosos concerts per iniciar nens i adults en l'univers del blues. També ha estat periodista musical de la revista francesa «Blues & Co» entre 2008-2016. Actualment és la presidenta de la Societat de Blues de Barcelona i membre de la Junta Directiva de l'Associació Professional de Músics de Catalunya (Musicat). Entre els anys 2013 i 2016 va formar part de la Junta Directiva de l'European Blues Union. El 2015 va rebre el premi Jazzterrasman, com a reconeixement artístic del Festival de Jazz de Terrassa, premi que se sumava a altres reconeixements artístics al llarg de la seva carrera.

Es professora de cant a l'Escola Taller de Blues de Barcelona.

Els Amics de les Arts

És un dels grans exponents del *pop indie* en català. Actualment el grup es troba en plena gira del seu últim treball, *Un estrany poder*, disc que ha suposat un altre salt majúscul cap endavant. Amb onze anys de trajectòria, la banda s'ha posicionat entre els millors, per crítica i públic, després de discos com *Bed & Breakfast*, *Espècies per catalogar* o *Només d'entrar hi ha sempre un dinosaure*. La proximitat amb el públic i la qualitat del seu directe són alguns dels punts forts d'Els Amics.

Josep Buforn, piano

Nascut a Barcelona, va estudiar al Conservatori Superior de Música del Liceu. Va fer els estudis de piano a The Associated Board of the Royal School of Music (Anglaterra) i al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona amb M. J. Crespo. Ha rebut classes magistrals de L. de Moura Sousa, N. Drath, N. Svetlanova i P. Bithell.

Ha rebut nombrosos guardons, entre els quals, darrerament, el premi al millor pianista acompanyant estatal al Certamen Intercentros de Madrid. Pianista repertorista i acompanyant en música de cambra, ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, Jove Orquestra Nacional de Catalunya, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya i amb la Banda Municipal de Barcelona.

És habitualment reclamat com a pianista repertorista per reconeguts i prestigiosos intèrprets de l'escena operística internacional. Igualment, col·labora amb el Cor del Gran Teatre del Liceu i el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Des del 2001 és el pianista del Cor Jove de l'Orfeó Català i des del 2015 també de l'Orfeó Català.

Francesc Puig, clarinet

Inicià els estudis de clarinet amb J. Ferret i finalitzà el grau superior amb J. Pañella al CMMB. Becat per la Fundació Güell amplià estudis superiors de clarinet i música de cambra amb M. Lethiec al Conservatori de Niça (França).

Ha format part de l'Orquestra Simfònica del Vallès i ha col·laborat amb l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, així com les de Sant Cugat, Andorra, Granollers i Cadaqués. Ha col·laborat amb artistes de diferents àmbits, com ara G. Mirzo, A. Canales, Raimon, A. Guinovart, Antònia Font, V. Valls, B. Ballester, Quartet Brossa, Paquito d'Rivera, etc.

Ha participat en festivals internacionals de jazz i ha ofert concerts arreu de l'Estat espanyol, França, Alemanya, Anglaterra, Itàlia, Suïssa, Holanda, Síria,

Jordània i Líban. Ha format part de diferents espectacles de teatre musical a Barcelona i ha participat en enregistraments discogràfics. Des de l'any 1993 és professor de clarinet a l'Escola Municipal de Música de l'Eixample de l'IMEB.

Eduard Iniesta, guitarres

És un referent en la música mediterrània del nostre país. Compositor i músic intèrpret, especialitzat en instruments de doble corda, enguany ha editat el desè treball discogràfic, *La petita casa de mi mateix*, fruit de l'encàrrec de l'Orquestra Nacional d'Andorra. Ha rebut nombrosos premis i ha col·laborat amb molts artistes d'una gran varietat estilística, i amb orquestres i formacions diverses, atesa la seva personalitat polièdrica i eclèctica. La seva obra és un univers particular i sensible que fa que quan en sentim la música, ràpidament l'identifiquem com a obra seva. Avui, però, l'escoltem en la seva vessant d'intèrpret al servei d'aquesta obra magnífica i colpidora.

Laura Marín, violí

Nascuda a Vic, començà a tocar el violí a l'escola de música de la mateixa ciutat als 7 anys. Titulada en l'especialitat de violí per l'ESMUC amb el violinista Y. Volguin i postgraduada en pedagogia del violí per la Royal Irish Academy of Music amb la violinista M. Cooper, actualment col·labora amb orquestres com l'Orquestra de Terrassa 48, Orquestra de Cambra de Vic o Orquestra Simfònica del Vallès.

Violinista de l'espectacle *Bitels per a nadons* de la companyia La Petita Malumaluga, amb la qual ha actuat arreu del territori espanyol i en països com Noruega i la Xina, també ha format part d'espectacles musicals com *Flor de nit*, *A la burgesa* i *El Curro el Palmo*. Va formar part de la banda d'El Molino i del cantautor català Joan Dausà i ha participat al festival Musika-Música de Bilbao amb l'espectacle *Paisajes de Bohemia*.

Albert Romero, viola

Nascut a Barcelona, cursà els estudis de viola al Conservatori Superior Municipal de Música de la ciutat, tot obtenint-hi el títol de grau superior el 2001 amb un premi d'honor, tant de violí com de viola. Posteriorment amplià coneixements amb els violistes P. Cortese, E. de Santiago i F. Gaya.

Ha assistit a diversos cursos de perfeccionament de l'instrument i forma part de l'Orquestra de l'Acadèmia del Gran Teatre del Liceu i també de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya treballant amb violistes com E. de Santiago, E. Moreno, E. Cantor, K. Steeb o P. Cortese, entre d'altres. També col·labora amb nombroses orquestres professionals. El 2001 obtingué el segon premi del Concurs de Música de Cambra de Castellterçol amb el Quartet Catalònia i amb el Trio La Belle Façon, i realitza gires per Catalunya i Espanya organitzades per Joventuts Musicals.

Actualment és professor de l'Escola Municipal de Música de Berga, on imparteix classes de violí, viola i orquestra, és cap de violes a l'Orquestra Terrassa 48 i membre fundador del quartet de violes 4xdo. Toca amb una viola Bronek Cison del 2008 del prestigiós taller de Chicago (EUA) de W. H. Lee.

Laia Puig, *violoncel*

Nascuda a Cervera, inicià els estudis al Conservatori de la seva ciutat i amplià la seva formació a les universitats de Graz, Basilea i Berlín. El 2012 finalitzà el Màster de Gestió Cultural a la UOC.

S'ha presentat com a solista amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, Orquestra Julià Carbonell de les Terres de Lleida, Orquestra Andrés Segovia, Camerata XXI, Orquestra Vigo 430, entre d'altres, i ha ofert recitals a tot el territori espanyol.

El 2012 va fer l'estrena mundial de l'obra inèdita *Concerto Libero* de Xavier Montsalvatge al Festival de Peralada. Ha estat guardonada en nombroses ocasions en els concursos Germans Claret, Concurs Nacional de Xàtiva, Concurs Internacional de Llanes i El Primer Palau de Barcelona.

Les seves gravacions en directe per a Catalunya Música han estat retransmeses per la Unió Europea de Radiodifusió.

Actualment compagina la docència al Conservatori Professional del Liceu i de Cervera amb la interpretació. És membre del quartet de violoncels Les Mademoicelli i directora artística de la Camerata432 des del 2009.

Mario Lissarde, *contrabaix*

Va estudiar al Conservatori Provincial de Música de Guadalajara amb J. Robles i als superiors d'Alacant i Castelló, on obtingué el títol superior de música en l'especialitat de contrabaix. Amplià estudis amb T. Martin a la Guildhall School of Music. També ha treballat amb professors com J. Saksala, F. Sala, H. Wiersma, P. Ellison i T. García, entre d'altres.

Ha estat membre de la Joven Orquesta y Coro de la Comunidad de Madrid (JORCAM), JONDE i Orquestra Nacional de España, així com de la Göteborg Symphony Orchestra; i ha enregistrat per a RTVE, Catalunya Ràdio, BBC Radio, Swedish Radio & TV. També ha actuat tant com a solista com en grup de cambra amb diferents formacions, clàssiques i barroques.

La seva trobada amb A. Woodrod de l'Orchestra of the XVIII Century va despertar el seu interès pels instruments històrics. Ha realitzat el màster oficial de la UAB/ESMUC en musicologia, educació musical i interpretació de la música antiga, tot treballant amb A. Ackerman del Concentus Musicus Wien.

Actualment és contrabaix principal de l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra (ONCA) i professor de contrabaix i música de cambra al Conservatori de la Ciutat de Reus; col·labora habitualment amb la formació clàssica Camerata XXI i amb Vespres d'Arnadí.

Paco Montañés, *percussió*

És percussionista de formació clàssica. La seva activitat artística, però, és molt transversal, ja que forma part del duet de música contemporània Flutercussió, s'endinsa en un estil modern tocant la bateria al grup Ràdio Carbó, proposa innovacions al món de la percussió tradicional formant part del projecte PT, s'apropa al públic infantil mitjançant els contes musicats del projecte Omumbo Rombomba i treballa com a freelance per a les orquestres simfòniques i agrupacions que el reclamen. Complementa aquest variat treball artístic amb la tasca docent exercint de professor de percussió clàssica i tradicional. Recentment ha iniciat una nova faceta professional com a facilitador de cercles de tambors a través de MÈMP Cercles de Percussió. Sempre en constant formació, actualment amplia els seus coneixements en bateria, improvisació i facilitació de cercles de percussió.

David Espinosa, *artista visual*

Llicenciat en interpretació textual per l'ESAD de València el 1998, des del 1994 estudia dansa contemporània, improvisació, C. I. (*contact improvisació*) i *capoeira* a València, Brussel·les i Barcelona. Ha treballat com a intèrpret en espectacles d'Àlex Rigola, Sergi Faustino, Cia. Mal Pelo, Cia. Las Malqueridas, Osmosis cie., Cía. Lapsus-Alexis Eupierre, Sonia Gómez / General Eléctrica, Paul Weibel, i Carles Alberola, entre d'altres.

El 2006 formà amb Africa Navarro l'Associació El Local E. C., amb la qual han creat diversos espectacles, els darrers: *Much ado about nothing* i *Mi gran obra*. Els seus treballs s'han presentat en molts espais i festivals internacionals: Txèquia, Israel, Romania, Àustria, Bulgària, Portugal, Alemanya, la Gran Bretanya, França, Croàcia, Corea del Sud, Finlàndia, Noruega, el Canadà, Bòsnia i Hercegovina, Rússia, Itàlia i el Brasil, i en molts dels teatres i sales de l'escena contemporània espanyola.

David Selvas – La Brutal, *direcció artística*

Actor de teatre, cinema i televisió i productor teatral, és llicenciat en ciències de la comunicació per la Universitat Autònoma de Barcelona.

Destaca, entre d'altres, la seva participació i el protagonisme en diversos espectacles i obres teatrals, dirigits per J. Manrique, Ll. Pasqual, X. Albertí, N. Martínez, P. Carrió, C. Subirós, J. M. Mestres, T. Casares, R. Lepage, G. Lavaudant, A. Rigola, C. Bieito i M. Dueso, entre d'altres.

Des del 2005 també dirigeix, amb obres d'autors diversos, com R. Strand, S. Shepard, A. Txékhov, G. Büchner, W. Shakespeare, H. Ibsen, D. Mamet, V. Szpunberg o Molière. En cinema ha treballat amb V. Pons, M. Recha, J. L. Iborra, F. Vega, A. Rodríguez, S. Soderbergh, X. Berraondo, C. Torres, D. Monzón i C. Gai. També ha participat en diversos curts, *TV movies* i sèries de televisió des del 1994.

PROPER CONCERT

Cants espirituals

DIUMENGE, 12.11.17 — 12.00 h
Petit Palau

Cor de Cambra del Palau de la Música (Simon Halsey, director); Marc Díaz, orgue; Lluís Vilamajó, director

Obres d'Isaac, Schein, Schütz, Mendelssohn, Vivancos, Bruckner, Brahms i Rheinberger

Preu: 15 euros